

וְיִימָא לְנִשְׁנָא קָמָא דְרַב וְהָא רַב אִיירִי אִפִּילוּ בְּקִדְרָה
 אֲחֵרָא בְּתַרְתָּא דְרַב קֶאמֶר אִינוּ עֹבֵר עֲלֵיו וְאִסּוּר צִין בְּהִדִּי
 בְּתַרְתָּא קֶאמֶר תַּיִל כְּלִישְׁנָא קָמָא וְהַשְׁתֵּא רַב נַחֲמָן כְּלִישְׁנָא
 וְדִרְהָ בְּהִדִּי בְּשָׂר מִשּׁוּם דְּקָמִי סָמָמָא אִי"ר יִרְשָׁא דְבִרְיִי
 דְּוִמְיָא דְלָב קוֹרְעוּ לֹא קֶרְעוּ קוֹרְעוּ לֶאחֶר צִישּׁוּלָא דְלֹא
 שׁ לְלָב דְּשִׁיעַ לֹא קָאִי לִפִּי הַמִּסְתַּקֵּל דְּפִסְחִים (דף ע"ד) לֹא
 אֲבֹרִי"מ. וְכֵן בְּפִקֵּק הַמּוֹכֵר לֹא הִסְפִּיעָה רַב צִישּׁוּלָא (פ"ה, א'
 וְהָא רַב יִצְחָק בְּרַב אֲבֹדוּמִי הִיא רַב שֶׁל רַב כְּדִמְאָמָא
 רַב יִצְחָק בְּרַב אֲבֹדוּמִי אֲתִיָּא הֵנָּה הֵנָּה וְכו') וְאִין יִתְכֵּן
 רַב יְהוּדָה שְׁהִיָּה תַלְמִידוֹ שֶׁל רַב נֹולֵד רַבֵּאִי וְגֵרָם הֵמָּה
 שְׁפִיר לְמַד כֵּן דְּקֶאמֶר אִינוּ לֹא שְׁנִימִי לוֹ וְמוֹיָהוּ יֵשׁ לְפָרֶשׁ
 וְנִפְּלוּ שֶׁל רַבִּי חִיָּא שְׁנֵה לוֹ כְּחַל סָתֵם לֹא אֲמִי שְׁפִיר וְהָא
 דְּלֶאמֶר רַב יִצְחָק בְּרַב אֲבֹדוּמִי פִּעֵם אֲתִיָּא נִנְכַסְתִּי אַחֵר רַב
 בְּרַב אֲבֹדוּמִי דְּהַמּוֹכֵר לֹא הִסְפִּיעָה הִיא רַב שֶׁל רַב הִיא
 רַב יִתְכֵּן שְׁהִיָּה רַב שֶׁל רַב אֲבֹהֵה הִיא קוֹרֵב לְרַב רַבִּינִי כִּי
 יֵשׁ כֵּחַ מִי שְׁשֵׁנֵה לְרַב כְּחַל שְׂשִׁנְלוֹ בְּלֹא קִרְיעָה אֲסוּר בְּלֹא
 אֲהֵנָּה לִישְׁנִי דְלַעֲלִיל אֲלֵא שְׁמַע שְׁהִיָּה רַב אֲסוּר כְּחַל וְאִפִּי
 קִרְיָא לִיָּה בְּקִרְיעָה וְהִיא תַמְיָה רַ"א וְהִשְׁבִּי לוֹ רַבִּי יִתְכֵּן
 לוֹ לְאֲסוּר אִפִּילוּ בְּקִרְיעָה וְתַמְיָתִין כְּשֶׁאִינָה מִיָּנִיקָה וְרַב
 הִסְבּוֹר שְׂמַחָה שׁוּם בְּרִייתָא הִיא בָּא לְחַלּוֹק עִין מִשְׁנַת
 סְמִיכִין אֲלִישְׁמָחָה דְרַב בְּקָעָה מֵנָּה וְהִיא חִילּוּק צִין מִיָּנִיקָה
 מֵחִיל וְחֵלֶל רַב יִצְחָק וּמִסְתַּמַּח שֶׁל מִיָּנִיקָה הִיא מִזְלָא רַבָּה רַב
 לֹא וְגַם מִעוּצָדָא דְרַמִּי בְּרַב תַּמְרִי דְנִקְטִינָהוּ לְכֹלְהוּ כְּחַל וְרַב

דלפין החלצ צעינה עוד כחלל
ונצלה מוך הכחל לא גזרו
ולא נשתנה טעמו של כחל
מפני צליעה זו ולא אחי
למיכלל בשר
בזכר וצדיעצד שרי אפילו לא
קרעו כלל ואין חילוק בין
צלי לנשר דלפין צו שום
טעם להקל
צלי יתיר דצלי נמי נוטף
החלצ ופולל על הכחל
מבחוך וחורר ונצלל
ולא שיך כצולעו קך
פולטו אלל
דזם אלל טיפת חלצ
שנפלה על חתיכת צלי
לא כמו בשמוניות
דנצלה דלפילו צלי אינו
חורר ופולט
שמוניות שצלע והכי
פירושו הכחל קורעו
ומוציא את חלצו פירוש
שתי ועצר וטחו כזותל
דמפרש גזמרה דמוקי
ליה רצי אלעזר לקדרה
והיינו עס בשר
דמפרישית ומוקי ליה הכי
משום דמתניתין סתמא
קתני משמע שצא
להמיר ככל ענין כשול
לא קרעו פירוש לא
עשה דין קריעה שלא
קרעו שתי ועצר וטחו
כזותל אלל קריעה
קתא אינו עוצר עליו
אמר רב אינו עוצר
אלו ומותר ר' חנן
דקרעו קתא אלל אלל
לא קרעו כלל וצטלו
בשר אסור מדרבנן
דלמחרין כפ' גיד הנשה
(לעיל דף יא: כחל
בס' דחלצ שמוטה
אסור מדרבנן כיצד
קורעו למתניתין קאי
אמר ליה ר' אלעזר
(א) קרע לי ואנא איכיל
פי' קרע לי קריעה
קתא ואנא איכיל בקדרה
צלה בשר מאי קמ"ל
דלל צעי שתי ועצר
אלל לקדרה בשר
בשר אמר להו רב
נחמן וזיקו לה כחלי
פירוש צטלו לה
בקרעה צלה בשר
כחלי נפוחים כנודות
פירוש שלא נקרעו
שתי ועצר אלל קריעה
קתא קרי וזיקו לפי
שלא קרעו שתי ועצר
והא אן תנן קורעו
פירוש שתי ועצר
אלל קריעה קתא
לא מהני והוא לקדרה
פירוש בשר והא
קתני כחל שצטלו
בחלצו מותר אלמא
אפילו בקדרה צלה
בשר אסור לכתחלה
לצטל דצלה בשר
מיירי מדקתני שצטלו
בחלצו דמשמע דליכא
איסורא אלל איהו
גופיה ורב נחמן ממיר
לכתחלה כו' והוא
מצי לשנוי דמיירי
בשצטל קרעו כלל
אלל קדדיש

ז רב איירי אפילו בקדרה צהדי צשר וברייתא איירי בקדרה בלא
 צבר עליו ואסור צין צהדי צשר צין בלא צשר והך ברייתא שריא
 מלא והשתא רב נחמן כלשנא קמא דתניא כוותיה והילכתא כוותיה
 סממא איכ רישא דברייתא דקתני נמי הכחל קורעו ומוציא את
 קורעו לאחר צשונו דלא איירי צהדי צשר דאי צהדי צשר נעשה
 סקנא דפסחים (דף עד:) לפירוש ר"ת: **איכא תנא דאתנייה**
 את הפסיה (צ"ב דף פו.) דלא תנא דאתנייה לרב מידות אחיו ליה
 י היה רבו של רבא דלאמר צריש צימות (דף ג.) וצריש פ' אלו הן
 הנה הנה וכו' ואיך יתכן דרב יתכן צר אצוימי שהיה רבו של
 רב נולד צבא^ט וגרס התם צרינו שמואל איכא תנא דאתנייה רב
 שניתי לו וימיה ים לפרש לו ^ט כמו ממנו כמו (צ"ב דף ג.) תלמיד
 יתל סתם לא אתי שפיר ואור"ת דשנים היו אחד היה צימי צרינו
 פעם אחת ננכסתי אחר רבי לית המרחץ ואותו יכול להיות שהיה
 פיניה היה רבו של רב היכי קצית לרבי אלעזר התם הלא איתמר
 היה היה קורא לרב רבינו כדלמרינ^ט בלאו טרפות (לעיל דף דה ט):
 בשלנו בלא קריעה אסור באכילה ולישנא בתרא דרב הוה שמיע ליה
 שהיה רב אוסר כחל ואפילו בקריעת שתי וערב כדלמרינן בסמוך
 ר"א והשיב לו רבי יתכן צר אצוימי דרב צקעה מלא וגדר צה
 מתיתין כשאיה מניקה ור' חייא שנה לו כחל סתם והיה צבור שיצין
 היה צא לחלוק על משנתו ולאסור כל כחל אפילו בקריעה ואנן
 בלא ואין חילוק צין מניקה לשאניה מניקה וגם אעובדא דרצין ורב
 ד מניקה היה מדלג רצה רצין לאלול ורב יתכן עיקר מדלמר אצי
 י דנקטינוהו לכולהו כחלי ואפילו של מניקה ואכל: